

شنبه 12 فروردین 1396 - 3 رجب 1438 - 1 آوریل 2017

اعلام انصراف "رضاخان سردار سپه" از جمهوری (1303 ش)

اعلام انصراف "رضاخان سردار سپه" از جمهوری (1303 ش)

رضا خان سردار سپه و هوادارانش قصد داشتند با تحویل سال 1303 ش، قاجاریه را خلع و نظام جمهوری را جایگزین رژیم سلطنت سازند و به همین سبب اکثریت نمایندگان مجلس که هوادار رضاخان بودند، سعی در تصویب سریع جمهوری رضاخانی داشتند. اما اجتماع موافقان رضاخان در 28 اسفند 1302 و نشست دوم فروردین 1303 در مجلس برای بررسی این موضوع، با مقاومت و ایستادگی دلیرانه شهید سید حسن مدرس و همفکرانش خنثی شد و مخالفت‌های فراوانی علیه جمهوری ابراز گردید. با گسترده‌تر شدن این اعتراضات، رضاخان که فهمید اینگونه نمی‌تواند زمام امور کشور را به دست گیرد، صبح روز سوم فروردین با حالتی قهرآمیز به سعدآباد رفت و پس از دو روز توقف ناگهانی، برای دیدار با علما و بزرگان به قم شتافت. هنگامی که وی به دلایل مخالفت علمای قم آگاه شد، از تصمیم قدرت‌طلبانه خویش منصرف گردید و قول داد که از اعلان جمهوری جلوگیری کند. وی پس از مراجعت به تهران، در دوازدهم فروردین 1303 ش، با انتشار اعلامیه‌ای، پی‌گیری نظام جمهوری را متوقف ساخت. او هرچند از اعلام نظام ساختگی جمهوری‌اش دست برداشت، اما جاه‌طلبی خود را رها نکرد تا اینکه موفق به خلع قاجار و به دست گرفتن قدرت در ایران شد.

تشکیل و آغاز به کار "نیروی انتظامی جمهوری اسلامی ایران" (1370 ش)

قانون ادغام نیروهای انتظامی در ابتدا از طرف وزارت کشور و نمایندگان مجلس، به منظور برقراری هرچه بهتر امنیت در داخل کشور و مرزهای جمهوری اسلامی و همچنین جلوگیری از تداخل وظایف، مسئولیت‌ها و مأموریت‌های نیروهای انتظامی کشور مطرح شد. تا اینکه این قانون در 27 تیرماه 1369 ش از تصویب مجلس شورای اسلامی گذشت و این روز به عنوان روز نیروی انتظامی نام‌گذاری گردید. طبق این قانون که در دوم مرداد آن سال به تصویب و تنفیذ شورای نگهبان رسید، وزارت کشور موظف شد در اسرع وقت، نسبت به انجام این مهم اقدام نموده و نیروهای شهربانی، ژاندارمری، کمیته انقلاب اسلامی، پلیس قضایی و حراست وزارتخانه‌ها را با هم ادغام کرده، نیروی واحدی تشکیل دهد. شش ماه پس از آن، این امر آغاز شد و سرانجام نیروی انتظامی جمهوری اسلامی ایران در دوازدهم فروردین 1370 با تأیید مقام معظم رهبری، شکل رسمی و قانونی گرفت. قانون نیروی انتظامی، اهداف این نیرو را که به اختصار "ناجا" نامیده می‌شود، استقرار نظم و امنیت، تأمین آسایش عمومی و فردی، نگهبانی و پاسداری از دستاوردهای انقلاب اسلامی در چارچوب قانون مصوب در قلمرو کشور جمهوری اسلامی ایران تعیین نموده است.

قانون مالیات بر شرکت‌ها و تجارت و اصناف و دلال و حق العمل کار و وکلای عدلیه و اطباء در 16 ماده به تصویب رسید. (1309ش)

به موجب این قانون مالیات‌های زیر باید پرداخت شود: تاجر درجه اول سالیانه 250 تومان، تاجر درجه دوم سالیانه 150 تومان، تاجر درجه سوم سالیانه 80 تومان، تاجر درجه چهارم سالیانه 30 تومان، صنف درجه اول سالیانه صدتومان، صنف درجه دوم 48 تومان، صنف درجه سوم 18 تومان، حق العمل کار و دلال درجه یک سالیانه صد تومان، درجه دو 50 تومان، درجه سه سی تومان، طبیب و وکیل عدلیه درجه اول در تهران 120 تومان و در ولایات 60 تومان، درجه دوم در تهران 48 تومان در ولایات 24 تومان، درجه سوم در تهران شش تومان در ولایات سه تومان.

روز جمهوری اسلامی ایران (1358 ش)

12 فروردین 1358، روز اعلام نتایج همه‌پرسی در مورد نوع حکومت پس از انقلاب اسلامی بود که طی آن 2/98 درصد مردم ایران به "جمهوری اسلامی" رای آری دادند. مردم ایران اسلامی اگرچه در طول مبارزات انقلابی خود شعار استقلال، آزادی، جمهوری اسلامی را در سرلوحه شعارهای خود قرار داده بودند و به این ترتیب با فریادهای خود اجماع قاطع خود را در مورد جمهوری اسلامی اعلام کرده بودند اما جهت تثبیت ثمره مبارزات اسلامی خود در روزهای دهم و یازدهم فروردین 58 با حضور در پای صندوق‌های رای به "جمهوری اسلامی" رای قاطعی دادند. در این روز 2/98 درصد مردم با لبیک به ندای رهبر خود پایه‌های نظام اسلامی را تثبیت کردند و خواستار حاکمیت اسلام ناب و متریقی در حکومتی بر پایه مشارکت و حضور مردم در سرنوشت خویش شدند. پیام امام راحل به مناسبت این روز چنین بود: "صبحگاه 12 فروردین که روز نخستین حکومت الله است از بزرگ‌ترین اعیاد ملی و مذهبی ماست و ملت ما باید این روز بزرگ را عید بگیرند و زنده نگه دارند. روزی که کنگره‌های قصر 2500 ساله حکومت طاغوتی فرو ریخت و سلطه شیطانی برای همیشه رخت برپست و حکومت مستضعفین جانشین آن گردید." 12 فروردین از سوی دولت جمهوری اسلامی ایران روز جمهوری اسلامی نام گرفت و تعطیل عمومی اعلام شد.

شهادت امام هادی علیه السلام (254 ق)

شهادت امام علی النقی علیه السلام در سال 254 هجری بنا بر قول مشهور در 41 سالگی بوده است. مرحوم کلینی شهادت آن حضرت را در 26 جمادی الآخر نقل فرموده است. مشهور این است که آن حضرت 6 یا 8 سال و 5 ماه داشت

که پدر بزرگ وار ایشان جواد الائمه علیه السلام به شهادت رسیدند. آن حضرت به منصب کبرای امامت و خلافت عظمی رسیدند و مدت امامت آن وجود شریف 33 بود. ایام حیات امام هادی علیه السلام مصادف بود با خلافت مامون، معتصم، واثق، متوکل، منتصر، مستعین، معتز لعنه الله علیهم و آخر الامر معتز آن حضرت را با زهر شهید کرد. مدت عمر مبارک آن حضرت 41 سال و چند ماه بود. 13 سال در مدینه اقامت فرمودند و بقیه ایام امامت خویش را به اجبار متوکل در سامرا بودند. حاکم مدینه به متوکل نوشت که اگر تو را به مکه و مدینه حاجتی است علی بن محمد علیه السلام را از این دیار بیرون ببر که همه را مطیع خود ساخته است. در مدینه اسباب اذیت و آزار به آن حضرت را به دستور متوکل زیاد کردند، تا زمانی که آن حضرت را به سامرا بردند و جسارت ها کردند، تا این که معتز آن حضرت را شهید کرد. امام عسکری علیه السلام غسل و کفن و نماز بر آن حضرت را انجام داد، و بعدا در ظاهر، این امورات توسط دیگران انجام شد و ایشان را در منزل خود در مکان فعلی حرم مطهر دفن نمودند.